

Taylan Deprem

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

14.01.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ah

Bir Ah çekersin bu hayattan

Bütün cümleler
Şairin üzerine yığılır

Taylan Deprem

Araf

Yine aynı yer

Aklımda iki tutam kan

Gidenin
Yarasından
Gelenin
Şehvetinden

İki yanı kanlı sevdalar

Ne zaman niyetlensem
Kan tutar beni

Taylan Deprem

Ayaz

Gözlerin
Uzun bir yolun ardı
Kendimden geçtiğim

Dudaklarım ağır yük

Tenin ayaz

Soluğunu aşsam
Güneş yakındır

Taylan Deprem

Ayna

Böyle çıplak vurulmadım
Böyle bağıra çağıra

Sesim kan revan

Bağışlayın
Aynaya sığradı sesim

Yorulmak üzereyim bu savaşta
Dilimin altında ölü süvariler yatıyor
Dolu dizgin

Hepsi aynı mahşere sığınmış
Çılgık çılgığa

Hiçbiri susacak kadar yaşamamış

Taylan Deprem

Baba

Yağmur yağıyor
Kötü bir baba gibi
Hoyrat
ve alabildiğine sağır
Hiçbir rengi duymayan
kötü bir baba

Taylan Deprem

Bırak

Bırak
Çocukça gelsin dediklerim

İki cümle sonrası biz

Sabaha kadar
Anımsar dururuz
Çocuk olmadığımızı

Günah yaşı gelmemiş
Çocuk olsam bu gece

Günah hırçınlık ister

Oysa
Yorgunum bu aralar
Derviş sanılacak kadar

Gücüm ancak
çocuk olmaya yetiyor

Taylan Deprem

Bir Kadın

Bir kadın yaralarını satıyor meydanda
Ağrıya sızlaya

Alan yok

Herkes yarasından tanıdık
Olsa olsa takas
Ötesi yok

Oradan bir çocuk,
İz bas diyor yaralarına
Dingin sesiyle

Elindeki bütün izleri

Yastıktakinden başla
En zorudur

Bağırırısın her gece
Alışana kadar kendi sesine
Öğrenirsin sonra
Acıyı koparmadan çekmeyi

Taylan Deprem

Büyük

Çocuğum işte
Büyütecek bir şey yok

Taylan Deprem

Cemre

Bu gece
ilk cemre düştü tene

Ömrünü bahara kesme hemen
Her yanından yükselirken sular
Soluksuz izle
Aldanma tenindeki neme

Çiy düşecek hesapsız
Ürperecek sabahlar

Sular da çekilir

Koru kendini
Kıyılardan

Taylan Deprem

Cinayet

Islak bir ölüm gibi sevişirdin

Biliyordun
Dudakların cinayetten yargılanamayacaktı
Yağmur desen unuttur gider

Bir daha seversen
yanına dudaklarını al yeter

Taylan Deprem

Derin

Bir ah düştü sesime
Cehenneminizden daha derin

Bir ah
Kaç çığlık eder cehenneminizde
Bilmem

Kulaklarınızda uğultuyum artık

Bütün ahlarımı bahçenize gömdüm
Menekşelerinizin moru haram size
Sesimi göğünüze astım
Kapınızı gölgeme açın her sabah

Sevmek
Unuttuğunuz bir meziyet artık

Her sabah yeniden kötüsünüz

Taylan Deprem

Dilek

Geldiğin kadar git

Fazlası aşka girer

Taylan Deprem

Dur

Dur çocuk!

Sevme beni
Büyürsün

Gürültülü düşlerim var benim

Taylan Deprem

Düet

Fena halde gece
Fena halde ölesimiz var

Seninki aşktan
Benimki alışkanlık

Titreyen bacakların şahit
Ölmeden geçmiyor zaman

Taylan Deprem

Enkaz

Bütün görkemler yıkıldı
Herkes öbürüne enkaz

Öyle çok kaybettiniz ki kendinizi
Kalabalıktı yasınız

Bana yer yoktu

Sesimi çekip ağıtlarınızdan
Suskun hikayelere bağışladım

Taylan Deprem

Eylül

Yine Eylül bulaştı her yanıma.

Söylesene

Eylül'de başlayan bir ömrün
Geçmez mi hüznü?

Taylan Deprem

Gamze

Üzerinde taşıdığı
En masum çukurlardı
Gamzeleri

Taylan Deprem

Gemi

Gözlerine bakılırsa
Kış çetin geçecek

Gemileri yakalım

Taylan Deprem

Gidişim

Bak
Bu gelen
Gidişimdir.

Sessizliğimden tanırım

Taylan Deprem

Gizli

Başılayandın

Sayırsız bağışladın
Gökyüzümü başkalarına

Unuttuğun sabahların tek şahidiydim
Bu yüzden aldın kanatlarımı

Borçlusun şimdi
Kuşların göçünü

Bir kez olsun ahmakça süzülecek
Rüzgarımı borçlusun yamaçlarıma

Kusursuz bir cennetim şimdi
Kırılgan ölülerin için
Daha ilikleri çözülmemiş
Bakireler gömdün gölgemin altına

Esirgeyendin
Bütün yağmur ikindilerimden
Esirgedin güneşi
Son kuşağımı kendim boyadım
Yedi renk kanla

Kimin kıyısına vurayım şimdi
Yakası beyaz bir gömlekte

Taylan Deprem

Gökyüzü

Telaşlı bir martı dudakların
Sesini okyanus sanan

Omuzumda soluklandın
Ürkek

Giyinik düşler armağan ettim
Omuzumda geçen

Yıldızların gölgesi yok
Siyah bir ihtimal vardı elimizde
İkiye böldük

Bir harabe sığındığımız
Yıkık dökük
Göğe yakın
Iskalanmış zamanlara benzer

Uçurumdu omuzumdan aşağısı
Bakmıyorduk

Taylan Deprem

Gözlerin

Gözlerini kapatınca
Öykülerin sesi kısılır

Fırtına çıksa
bilirim kapalı gözlerin

Bir sabah yağmurluydu şehir
Anladım gözlerin kapalı
Çocuklar üzgündü sebepsiz
Bildim yine kapalı

Güneşi görmez papatyalar
Gözlerin kapanırsa

Bir hane daha kapanır gökyüzünde
Kapama gözlerini

Taylan Deprem

Hasret

Gece yarıları
Keşkeler çöker
Sesinin bir köşesine

Aklında değil
Elinde kalanla uyursun

Mevsim hep kış

Son bahara hasret

Taylan Deprem

Haylaz

Ölüm gibi bir yalnızlıktı
Avuçlarıma gizdiğim

Biri sevişecek olsa
Avuçlarımı gösteriyorum artık

Sana her gelişimde
Bu yüzden
Cebimde ellerim

Haylaz bir çocuk gibi

Taylan Deprem

Islak

Şehvetine sakladın
Geceden sakındığın sesini

Devrik bir köşesinde karanlığın
Seni istiyorum dedin
Islaktın

Uzadı gece
Sen uzadın

İslandıkça
Sesin büyüdü

Bir umut
Kurummanı bekledim
İnanmak için

Birazdan gün ağaracak
Topla sesini

Adını soracaklar

Taylan Deprem

İç

Bir iç savaşta kaybettim sesimi
Ağır ağır sustum
Dizlerimin üstünde

Adımdan vurulmuştum
Son hecemi kendim vurdum

Tereddüt uzun bir cümleydi
Sesim yetmedi

Taylan Deprem

İki Göğsünün Arası

Varsın ömrümün bittiği yer olsun
İki göğsünün arası

Sayırsız ölürüm her gece

Çoktan ömür olmuş
Sevmek için
Biriktirdiğim günler

Gel de sına

Dudaklarımızda
Aynı şarabın yakamozu salınır
Ay küser

Gece yorulup
Sığınsa sabaha
Yine severim seni

Acemi değilim artık
Sabahları da seviyorum

Varsın ömrümün bittiği yer olsun
İki göğsünün arası

Sayırsız ölürüm her gece

Taylan Deprem

İstanbul

Sevemedim seni İstanbul.
Seni sevmek için
Tepeden bakmalı
O kadar kibirli olamadım

Sevdalar da şiirler de sende sınanır oldu
Girmediğin bütün ömürler taşra....
Sebepsiz ömürlerin bile avuntusu oldun
Sebebi olmak pahasına

Derdin ne senin?

Çık artık bütün sevdalardan
Aldat sana çıkan yolları
Kadına benzeten şairlerin
Terk et bütün şiirlerini bir gecede

Vur sonra bütün pezevenklerini
Kendini de rahminden vur
Bir kere olsun
Kendini kanatmanın tadını çıkar
Silmeden üstünü
Çık en aydınlık sokaklarına
Yürü
Şehveti gırtlığında kalsın herkesin

Sevilmedik yerin mi kaldı İstanbul?
Vazgeç artık bu kadınlıktan
Adam olacağımız yok

Taylan Deprem

İz

Dönersen canımı yak
Yoksa fark etmem

Taylan Deprem

Kalan

Giden çok gider

Kalan
Hep az kalır

Taylan Deprem

Kapı

Kapıya bu kadar yaklaşmışken
Sırası mıydı gözlerinin

Taylan Deprem

Kar

Yokluğun
Hazırlıksız bir mevsim

Adının geçtiği yerden kar başlar
Her cümlede yeni bir kışa giriyorum

Avuçlarımda
Yüzüne adanmış bir boşluk
Üşüdükçe sokulurum

Yokluğun
Ellerimin yoksul yüzü

Taylan Deprem

Kekeme

Ne zor
Sendeleyen bir dille
Senden bahsetmek

Tenden bahsedebilmek
Tökezlemeden
Ne zor

Bu yüzden çok sustum

Bu dil sendeledikçe
Sana hep susarım
Oysa
Hep avucumdaydı sesim

Elimi tutarsın diye

Taylan Deprem

Kırmızı

Bir tenin kuytusunda
Mülteçidir kırmızı
Şaraba küskün

Ansızın vurulursun
Göz bebeklerinden
O ten
Akarken
Gölge testiden

Yudum yudum kör olursun
Kırmızıdan gayrisına

Taylan Deprem

Kısa

Şu kısa hayatta
Ne çok şey var
Susacak

Taylan Deprem

Kış Gelir

Kış gelir
Sesin ürperir
Kuşlardan önce

Taylan Deprem

Konuk

Hüzün
Öyle soluklanmadan gitmez

Taylan Deprem

Krizantem

Bir krizantem değildim
Kasımda Şiir yazardım en fazla

Yas tutar beni
Başım döner biri ölünce
Kimse dönmedi bugüne kadar
Başım dönüp durdu

Kış gelirse diye
Üşürsem diye
Şiir yazarım

Üşütsem kimin umrunda
Abim yorganımı çaldı çoktan

Üstüme örtecek şiirim de yok
Hepsi kısa

Taylan Deprem

Kurak

Berrak bir göktü öptüğüm

Yarım kaldı mevsimin

Giderken

Yağmur düştü ellerinden

Toprak kokacak şimdi

Bütün kehanetlerim

Kendi göğü kuraktır insanın

Bilirim

Yağmur hep başkasıdır

Bir dudak yarasıyım artık

Kendi nemiyle sarılmış

Taylan Deprem

Mariposa

Bu gökyüzü onların

Yorgun maviler dolu avuçların
Renk nedir bilmezsin sen

Bakma uzun uzadıya
Bu gökyüzü onların Mariposa
Sen uçamazsın

Her ufka dalsan da
Elinde bunca vedaıyla
Sesine yakışır bir hüzün bulamazsın

Taylan Deprem

Mavi

Gelirken
İskeleye uğrarım

Bir damla deniz mavisi
Çekerim içime

Uslu, iyimser
Bir damla deniz mavisi dışında
Her renk
Acıtır dudaklarını

Taylan Deprem

Mecaz

Bütün yanlışlarımla geldim
Doğrusun diye bu masal

Birlikte uyanabilecek
Sıfatlarla geldim

İhmal edilmiş tenimle geldim
Dudaklarına güvendim

Bir demet çiçekle geldim

Göğsüne yas-lı halimin
Taziyesiydi bu

Geldim işte
En mecaz halimle geldim.

Taylan Deprem

Mendil

Herkesin acısı ütülü mendil
İç cebinde susuyor

Ömrü yeten çocuk olsun
Cepsiz ceketsiz

Büyüdüm ansızın
Yüzünden daha geçerli
Bir sebebim yoktu

Cebime sığmıyor artık yaşım
Gösterecek kimsem kalmadı

Annem sesleniyor çocukluğumdan
Gel artık çok büyüdün

Herkesin acısı yeni pabuç
Yastığının altında

Ömrü yeten çocuk olsun
Yersiz zamansız

Taylan Deprem

Metruk

Metruk kahkahalar çınlıyor
Geçtiğin sokaklarda

Kim bilir
Kaç hikaye takıldı
Sesinin peşine

Meyhaneler adın kokuyor
Saydam bir acı kaplamış sokakları

Sakiler ömür dağıtıyor
Tüm şehir
Dudak payı kadar hayatta

Taylan Deprem

Muhteşem

Ey, acı
Yine muhteşemsin

Sabahsız uyanıyorum artık
Gölgemden daha uykusuz

Duymuyor kulaklarım
Gündüz meselelerini
En son kimin günaydınıyla çınladı
Sabah boşluğu

Başkasının rüyasıdır olsa olsa
Dilime dolanan umut

Çocukluğumdan kalma bacaklarım
Epriyor dikişlerinden

Ey, acı
Bir eskici gibi peşimdesin

Aklımı kaçırıyorum senden
Kollarımın ederi kadar fersahlara

Dizlerim başka eyvahlarda çöktü

Taylan Deprem

Oyun

Oyun başlar
Ansızın öpülmüş tenimde

Dudaklarınla zaman sulasan
Ömür açar

Parmak uçlarımla örtsem her yanını
Büyü kaçır mı

Perde inince
Selamlaşak sabahı

Gerçeklerden ışık sızır mı

Taylan Deprem

Önsöz

Hiç bu kadar gitmemiştim

Adını bile almıyorum yanıma

Ceplerime uzak doldurdum
Bütün tereddütlere yetecek kadar

Aklından geçmeyecek yollar çizdim

Bir satır sessizlikti
Sabahına bıraktığım

Ayrılık
Okunduğu gibi yazılmaz her zaman

Yanı başına bıraktığım boşluk
Okunabilen bütün ayrılıkların
Önsözüdür

Taylan Deprem

Öykü

Şen
Öykünün sessiz yükü

Ayağına dolanan ilk virgülle
Terk edileceksin
Maceranın orta yerinde.

Bildiğin bütün adreslerde
Aşk vurulacak.

Elindeki tarifler
hep yalnızlığına çıksın diye

Taylan Deprem

Sabah

Zordur bazı sabahlar

Cümler yatağından dağınık
Hangisini toplasan, bilemezsin

Gelen savurmuş giden haykırmış

Kapı çalsa birden
İki satır ağırlayacak yer yok

Kimi yasak sevimler kokar öylesine
Kimi yorgunluk
Kiminde küçük bir kızın en büyük hikayesi
Kiminde enstest bir sessizlik.

Sahipleri yok ortalıkta

Kimi süslemiş intiharını aşkla
Kimi nefretine yalvarıyor her gece
Bir yudum haklılık için.

Kimi unutmuş adımı
Kimi bilir bütün adreslerimi

Her gün gelir geçer kapımdan kimi

Kimi düşman
Bir iyilik gibi

Bense oynar dururum cümlelerle

Şiirle avutulmuş
Bir çocuk gibi

Taylan Deprem

Saf

Œu kirli dünya
Saflığımıza duacı her zaman

Taylan Deprem

Senfoni

Ömrümün senfonisini çalmak için
Kimsenin notasına basmadan
Parmak uçlarında yaşamak.

Ah'lara yazılmış bir senfoni

Bir ömür çalmak için
Kimi zaman bir ömürden çalmak

Çaldıkça çoğalan bir ömür

İnadına çalmak bazen
Bazen umuduna çalmak

Öylece çalmak bazen

Kim bilir,
Kim duyar

Taylan Deprem

Serseri

Uzun bir yola çıkalım
Koşalım varisli yalnızlıklara inat

Yanımıza devrik cümleler alıp
Hayatı kışkırtalım

Her durakta
Hırpalanmış bir şiir bırakıp
Kaçalım

Ardımızdan köpürsün şairler
Serseri bilsinler bizi

Her isyanda bizi arasınlar

Korkma

Birbirimizin aklına yatarsak
Bulamazlar bizi

Taylan Deprem

Söz

Ağaca yalnızlığı anlatamazsın
gökyüzüne verilmiş sözü varsa

Taylan Deprem

Ŗir Yanım

Ah benim Ŗir yanım
Ne çok sustum yokluğunda

Bütün iklimleri sustum
Firtınaları
Ayazları en çok

Hırçın suları sustum
GüneŖi dahi sustuğum oldu

Bütün kirli sesleri sustum

Dilindeki
Herhangi bir Ŗarkıydı adresim

Ŗehre gelen her yalnızlıktan
Medet umdum

Taylan Deprem

Taş

Uykusuzum

Bir o kadar yorgun
Ah'lar susturmaktan içimde

İkimiz bir taşta sığarken
Gökyüzü sığmaz
Kasabaya

Herkes kendi zamanını
Koparıp ucundan
Samanyoluna asar
Köprülerin iki yanı yalnızlık
Herkes metruk dudaklarına çekilir
Gecenin sonunda

Taylan Deprem

Tebessüm

Vakitsizim
Ancak git dersin bakarım saate.

İfadesiz çıktım evden

Soluktum

Bankta uyuyan şarapçının
Tebessümünü çaldım

Durma sev beni
Şarapçı uyanmak üzere

Taylan Deprem

Tedirgin

Gözlerin
Ağır ağır düşer üstüme

Bu kaçınıcı yara
Kaç defa vurulur umut

İnsan olmak zor
Sussam herkes görür

Sığındığım her dil
Başka bir çığığa boyanmış

Taylan Deprem

Ten

Bu ten
Sabaha çıkarmaz beni

ekip arzularını
ocuk bakışlı kınından
Şavururken

Israrla çıkarmıyorum sesimi
Sakladığım yerden.

Taylan Deprem

Tenha

Ölüyorum ansızın
Ömrün orta yerinde
Uyandığım tenhada
Kaybettim kendimi

Geçtiğin her cümlede
Sesimi arıyorum
Yüzümü arıyorum
Sildiğin her resimde

Sesimi bulsam
Hemen şarkılara sarılırım
Aynalara sarılırım
Yüzümü bulsam

Seni bir bulsam
Kendime sarılırım

Taylan Deprem

Teselli

Ŗu göğsünün ucu da olmasa
Çekilir Ŗey değil hayat.

Taylan Deprem

Uç

İlk kadehte dudaklarını kaybetti
Benimkilerle yetindik

Dilinin ucundaydım hep

Bana kendinden bahşedip durdu

Sabaha karşı çıkarıp
Verdi ellerini

Elleri
Uykumun en güzel yanı artık

Taylan Deprem

Uçurum

Bu gece uçurum

Dudaklarıma tutunmuş
Her ayrılıkta biraz daha kadın bedenini

Konuşmuyorsam
Düşme diye

Bir ömür susarım da
Bütün dillerde
Hayat çok gürültülü

Ummadık bir sese sendelersen

Aklıma düş
Çekinme

Taylan Deprem

Umut

Muhtelif ömürler ölçülüyor
Her köşede

Kelebeklerin fikri kimin umurunda

Bense
Ömrüm kadar sevebildim

Sonrası umut

Taylan Deprem

Veda

Uzun bir üşümeydi çocukluk
Önce rüzgara veda ettim
Falcılarınızı kızdırdım ardından

Hiçbir vakte sığasım yok
Kendime vaatlerimden başka

Her aşkın bir çünküsü vardı
En kolay kendimi sevdim

Kimse gün ortasında sevişmemiş
Cepleri yıldız dolu herkesin

Kendisiyle uyananı vuruyorlar
Mutsuz nişancılar bekliyor
Güneşi gören sokaklarda

Taylan Deprem

Yara

Bir yara bile
Bu kadar sessiz olamaz
Acıtırken.

Taylan Deprem

Yer

Yer yarıldı
Hüzün sertleşti

Ahı biten beri gelsin
bu yarada hepimize yer var

Ödünç öfkeler kaldı bize
Kendi adını duymamış çocuklardan

Kimse azalmadı
Çocuklar kadar

Her anne eksik artık

Kardeş kokuyor
Tavanı olan her yer

Biri babasını bulmuş
Çadırlara pay ediyor

Güneşi gören olmuş
Olsun
Bu zemheri hiçbir kışa sığmaz

Durmak en uzun ömür şimdi
Kimin yerine ölsek az

Taylan Deprem

Yolcu

İlk değil
Daha önce de geçtim bu yaradan

Bir karanfil daha susar benimle
Yağmur altında

Bir kırlangi daha gider
Kanadını unutup
iek tezgahlarında

Kuşlar
Ne diye bu kadar yolcu

Ne yapsam
Konmazlar yarama

Taylan Deprem

Yüzün

Bulutlar çekildi
Gökyüzü batıyor sesime

Susan kazanır

Şimdi bir şiire sarıp
Kaldırıyorum seni

Bir güz sabahında adın kalır
Giderse yüzün gider

Oysa ne iyi gelmişti
Yüzün bana

Taylan Deprem

Zaman

Zaman
Ağır ağır geğti üstümden
Sesim toz toprak

Az bir silkelesem
Dağınık bir şair yavaşır
Her seferinde dilimin ucuna

Derli toplu olmadı hiç
İçinde geğtiğim dizeler

Kafiye benim işim değil
O kadar düze çıkmadım

Taylan Deprem